

aliquâ Imperii civitate, Senatores unanimi, vel partis majoris assensu, Religionem Romano-Catholicam (verbi gratiâ) revocare velint, hoc num tribubus seu aliis civibus invitis, facere queant? aut si Senatus semper antiquos retinuerit ritus, an cives, eorumvè magna pars, jure petere queant exercitium liberum reformatæ Religionis; hocque illis Magistratus invitatus permittere cogatur? Quæstio hæc in duabus maxumè, maxumique momenticaussis, coram Augustissimo Spirenfi tribunali discussa, magnâque contentione agitata fuit olim: Civium (1) nempè aliquot Colonienfium, contra Senatum Coloniensem: *ut videre licet in Symphoremate supplic. tom. i. part. i. tit. 3. fol. 160. &c. Herm. Esaia Rosacorb. pract. forens. cap. 32. fol. 66. &c. In den Abschieden des Kayß: Cammergerichts ordinari vnd extraord. visitationen, fol. 138. & seqq. multis.* Item (2) Augspurg/ contra Augspurg: *Symphorema suppl. d. t. 3. voto 9. fol. 244. &c. cum ibi ob Calendarii Gregoriani introductionem, Anno 1584. fierent turbæ; quarum historiam David Chytræus habet. Sax. lib. 26. ad fin. fol. m. 741. cardo itidem negotii Aquisgranensis (vid. die Relation welcher massen des Heiligen Reichs stadt / vnd Königlicher Stuhl Nach durch den Herrn Marquis di Spinola, eingenommen vnd besetzt worden) ut & Wilensis in vicinîâ nostrâ, hoc ipso in dubio verti videtur. Ac licet quæstio ea, diversos & adversos etiam, nata semper fuerit patronos; maxumè pro adfectus ad hanc vel illam Religionem propensione: Nos tamen ejusmodi in controversiis, cum simpliciter & candidè procedendum esse arbitremur, si modò pacem publicam (simul & religiosam) velimus intemeratam conservare; cum primis operæ pretiū reputamus, argumetorū ut acies adversas, in cāpū producamus (quod & factum est à Petro Fridero Mind. i. d. processib. c. 3. ac etiam auctore anonymo, quem Dn. Ant. Albiciū esse*